

[Elgaard.]

er tilfreds med, er, at det ser ud, som om man vil gøre Banknævnet til en Slags udvidet Bankspektion. Nu sagde den højtærede Handelsminister jo, at dette Banknævn ikke alene skulde være raadgivende, men skulde staa ved Siden af Bankspektionen og derved altsaa ogsaa være med til at behandle specifikke Forhold vedrørende enkelte Bankers Tilstand, hvorfor det var nødvendigt, at Nævnet havde Hemmeligholdelsespligt. Jeg kan ikke erkende, at det vil være betimeligt at oprette et saadant Nævn, der gik ind i Opgaver, der var analoge med Bankspektionens Opgaver. Bankspektionens Opgaver er af kontrollerende Art, og bør være det; og hverken Bankspektionen eller et saadant Nævn bør være Overdirektion for nogen Bank i Landet. Og netop de Udtalelser, der for øvrigt er fremsat vedrørende dette Forhold, bestyrker min Opfattelse, at det eventuelt kan udvikle sig i denne Retning. Men vi kan jo muligvis komme noget nærmere ind paa dette Spørgsmaal ved Udvalgsbehandlingen.

Dernæst vil jeg gerne sige vedrørende § 4, at jeg er af den Opfattelse, at man ikke, hvis der paa et eller andet Sted i Landet føles Trang til et nyt Pengeinstitut, skal gøre det alt for vanskeligt for Egnens Befolkning at rejse et saadant. Jeg er derfor ikke Tilhænger af, at man ved Siden af de Betingelser, Lovforslaget fastsætter for at rejse en ny Bank, har Bestemmelsen om et Skøn fra Handelsministerens Side, der baserer sig paa den Sætning i Paragraffen, at Handelsministeren skal skønne over, hvorvidt det vil være til Gavn for Samfundet eller ikke. Naar Lovgivningsmagten fastsætter forskellige Regler, hvorefter der skal gaas frem ved en ny Banks Rejsning, maa disse Regler være saadanne, at det ikke er nødvendigt at have en Tilføjelse om et ministerielt Skøn i et saadant Spørgsmaal.

I Forbindelse med min Omtale af § 6 vil jeg gerne sige, at der her i Danmark er adskillige Banker, hvis Udvikling har været den, at de er begyndt med en Aktiekapital maaske helt nede paa 50 000 Kr. og gennem en Aarrække har udført en saare nyttig Gerning paa den paagældende Egn, derefter har vokset sig større og større og nu for manges Vedkommende er oppe over det Beløb, der ønskes fastsat for Aktiekapitalen ved en ny Banks Start. Naar den højtærede Handelsminister nævnte Sveriges Bankvæsen, tror jeg ganske afgjort, at vi ikke skal søge at fremme en Udvikling paa Bankvæsenets Omraade, der alt for meget kommer til at

ligne det svenske. Saa vidt jeg ved, har man i Sverige kun ganske faa Hovedbanker, i hvert Fald ligger Tallet langt under det Antal Banker, Danmark har, men til Gengæld har Sverige et Net af Filialer ud over Landet. Jeg har den Opfattelse, at en saadan bankmæssig Udvikling ikke vil være i Befolkningens sande Interesse.

Den højtærede Handelsminister mente, at der var kommet en vis Misstemning til Orde angaaende Offentliggørelsen af Hovedbankernes Filialers Maanedsbalancer. Jeg har ikke givet Udtryk for nogen Misstemning i saa Henseende, men jeg vilde finde det saare forkert, hvis man gennem Lovbestemmelser førte vort Samfund ind i en Udvikling, der vilde føre til en Masseproduktion af Filialer. Saa vidt jeg ved, er Udviklingen i Sverige under Koncessionssystemet gaaet i den Retning, at Antallet af selvstændige Banker er halveret, og man kan altsaa gennem en saadan Udvikling se Eksempel paa, hvad det i hvert Fald kan føre til, selv om det ikke er givet, at det fører til noget saadant. Jeg nærer derfor fremdeles alvorlige Betænkeligheder baade ved Koncessionsbestemmelsen i § 4 og ved den høje Aktiekapital paa 400 000 Kr. ved Start af en ny Bank. Med det samme vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Handelsminister erklærede sig villig til at forhandle om alle de Punkter, hvorimod der fra forskellige Sider er rejst Indvendinger.

Jeg kan godt sige, at jeg har en vis Forkærlighed for de smaa eller de mindre Banker. Naar vi ser det Materiale igennem, der som Bilag medfølger Lovforslaget, ser vi af Bilag 4, at der i Aarene fra 1916—20 oprettedes i alt 63 Banker. Af disse 63 har de 24 været nødstedte, er altsaa rekonstruerede, overtaget af andre Banker eller har maattet likvidere, det vil sige 38 pCt., medens Procenttallet for Banker, hvis Stiftelsestid ligger forud for 1916, er nede paa 22 pCt. Det kan imidlertid ikke undre, at Perioden 1916—22 udviser et ret betydeligt Antal nye Banker, men ogsaa, at Procentantallet af de i denne Aarrække oprettede Banker, som er kommet i Vanskeligheder, er betydelig større end Procentantallet af Banker, der er oprettede paa andre Tidspunkter. Af Banker med en Aktiekapital paa under 200 000 Kr. er i Perioden 1916—20 14 brudt sammen eller kommet i Vanskeligheder, af Banker med en Aktiekapital fra 200 000—400 000 10 Banker og af Banker med en Aktiekapital paa over 400 000 41 Banker. Nu har jeg den Opfattelse, at Smaabankernes Antal i Danmark er for-